

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8Co/112/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1511203331
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Vičková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1511203331.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Vičkovej a členov senátu JUDr. Ondreja Krajča a JUDr. Moniky Holickej, v právnej veci žalobcu: C.. L. M., O.. XX.XX.XXXX, Z. V. Ž. XX, O. K., zastúpeného: JUDr. Marek Ďuran, advokát so sídlom Štefánikova 34, Nitra proti žalovanej: X. N., O.. XX.XX.XXXX, V. K. X, V., o žalobe na plnenie, o odvolaní žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava V č.k. 11C/44/2011-208 zo dňa 12. marca 2019 a proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V č.k. 11C/44/2011-147 zo dňa 09. apríla 2018, v časti výroku o náhrade trov konania, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie č.k. 11C/44/2011-208 zo dňa 12. marca 2019 potvrdzuje.

Vo výroku, ktorým bol žalobcovi proti žalovanej priznaný nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, rozsudok súdu prvej inštancie č.k. 11C/44/2011-147 zo dňa 09. apríla 2018 potvrdzuje.

Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie; s poukazom na § 277 ods. 2 C.s.p.; zamietol návrh žalovanej na zrušenie rozsudku pre zmeškanie na základe podania zo dňa 02.11.2018, ako aj jej návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie na základe podania zo dňa 02.10.2018. S poukazom na § 277 ods. 3 C.s.p., v zmysle ktorého lehota, v ktorej môže byť podaný návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, neplynie od doručenia rozsudku, ale od dátumu, kedy sa žalovaná o rozsudku pre zmeškanie dozvedela, skúmal včasnosť podania návrhov žalovanej na zrušenie rozsudku pre zmeškanie. Konštatoval, že v podaniach zo dňa 02.10.2018 a 02.11.2018 žalovaná zhodne uviedla, že o rozsudku pre zmeškanie sa dozvedela dňa 28.09.2018, keď jej bolo doručené upovedomenie o začatí exekúcie, a teda odo dňa nasledujúceho (30.09.2018) jej začala plynúť 15 dňová lehota na podanie návrhu na zrušenie rozsudku. Posledný deň lehoty pripadol na 14.10.2018 (nedeľa), preto sa táto lehota predĺžila o nasledujúci deň, t.j. 15.10.2018 (pondelok). Žalovaná podala návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie dňa 02.11.2018, teda po lehote. Vzhľadom na to, že žalovaná podala návrh po márnom uplynutí lehoty a nepožiadala o odpustenie zmeškanej lehoty, tento návrh zamietol a preskúmal dôvodnosť podania žalovanej zo dňa 2.10.2018, ktoré podľa jeho obsahu rovnako posúdil ako za návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, ktoré bolo podané včas. Argumentáciu žalovanej posúdil podľa § 178 ods. 1 C.s.p., § 178 ods. 2 C.s.p., § 92 ods. 2 C.s.p., § 92 ods. 3 C.s.p. v spojení s § 18 ods. 2 zák. č. 586/2003 Z. z. a § 13 Advokátskeho poriadku a zaoberal sa tým, či žalovaná z ospravedliteľného dôvodu zmeškala pojednávanie vo veci, na ktorom bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie a či tieto dôvody preukázala. Konštatoval, že žalovaná neuviedla žiaden ospravedliteľný dôvod, pre ktorý sa nezúčastnila nariadeného pojednávania a namietala, že jej nebolo doručené predvolanie a že v čase doručenia predvolania ju už jej bývalý advokát nezastupoval. K týmto námietkam poukázal na to, že zo spisu vyplýva, že žalovaná splnomocnila na zastupovanie advokáta JUDr. Jána

Čarnogurského plnomocenstvom udeleným zo dňa 12.10.2011 podaným dňa 08.11.2011, súd žalovanú aj jej advokáta predvolal na pojednávanie dňa 26.11.2014. Dňa 11.11.2014 žalovaná osobne doložila výmenný poukaz zo dňa 28.10.2014, že je dlhodobo PN. Súd vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 11.11.2014, ktorým žalobe vyhovel, pričom na toto pojednávanie sa žalovaná ani jej pôvodný advokát bez ospravedlnenia nedostavili. Následne pôvodný advokát žalovanej podal odvolanie dňa 26.1.2015. Odvolací súd uznesením zo dňa 19.10.2017 č.k. 5Co/90/2015-113 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Podaním zo dňa 24.11.2017 sa žalovaná sama vyjadrila po rozhodnutí Krajského súdu Bratislava. Dňa 13.03.2018 nariadil pojednávanie a predvolal na termín 09.04.2018 advokáta žalovanej. Ten prevzal predvolanie 24.03.2018, čo potvrdil svojim podpisom na doručení. Podaním zo dňa 05.04.2018 oznámil súdu, že vracia predvolanie na pojednávanie dňa 09.04.2018, ďalej, že jeho zastupovanie žalovanej skončilo, menovanú už v tomto štádiu nezastupuje a žiadal poslať predvolanie na pojednávanie priamo na adresu žalovanej, pričom k podaniu pripojil predvolanie na pojednávanie, oznámenie o zmene zákonnej sudkyne, plnomocenstvo zo dňa 26.02.2018 (oprava 04.04.2018), ktorým ho C.. X. N., O.. XX.XX.XXXX, X. N., E.. X., O.. XX.XX.XXXX splnomocnili na zastupovanie. Vzhľadom na uvedené mal za to, že predvolanie bolo žalovanej doručené, keď ho prevzal jej advokát dňa 24.03.2018. V čase prevzatia predvolania na pojednávanie zastúpenie ukončené nebolo. Oznámenie o ukončení zastúpenia bolo podané až 09.04.2018. Z uvedeného je zrejmé, že žalovaná bola prostredníctvom svojho advokáta riadne a včas predvolaná, pričom mala dostatočný čas na prípravu a to viac ako 5 dní pred pojednávaním. Zdôraznil, že v čase predvolania na termín pojednávania bola žalovaná zastúpená advokátom na celé konanie, pričom toto zastúpenie nie je možné obmedziť. V žiadnom podaní žalovanej nebol podaný návrh na výsluch žalovanej. Ak by bol podaný takýto návrh súd by predvolanie na pojednávanie doručoval okrem jej advokátovi, aj priamo žalovanej. Keďže takýto návrh podaný nebol, súd ju nepredvolal. Poznamenal, že advokát je povinný pri výkone advokácie postupovať s odbornou starostlivosťou, ktorou sa rozumie, že koná čestne, svedomito, primeraným spôsobom a dôsledne využíva všetky právne prostriedky a uplatňuje v záujme klienta všetko, čo podľa svojho presvedčenia považuje za prospešné, pritom dbá na účelnosť a hospodárnosť poskytovaných právnych služieb. Pôvodný advokát žalovanej vzhľadom na krátkosť času, keď dňa 24.03.2018 bol riadne predvolaný na pojednávanie, ďalej dňa 05.04.2018 oznámil ukončenie zastúpenia žalovanej a pojednávanie bolo nariadené na 09.04.2018 nevykonal žiaden úkon, na ktorý bol podľa zákona o advokácii povinný. Predvolanie na pojednávanie žalovanej neodovzdal, nepožiadal o odročenie, neúčast' žalovanej neospravedlňoval, namiesto toho vrátil súdu riadne doručené predvolanie s poučením, súd však nemal povinnosť po vrátení predvolania, opätovne ho doručovať žalovanej, keďže už bolo riadne a včas doručené. Dospel k záveru, že námietky žalovanej nie sú ospravedlniteľným dôvodom, pre ktorý sa nezúčastnila pojednávania, na ktorý bola riadne predvolaná a poučená o možnosti rozhodnutia podľa § 274 C.s.p. Keďže žalovaná neuviedla a nepreukázala žiaden ospravedlniteľný dôvod, pre ktorý sa nedostavila na pojednávanie dňa 09.04.2018, návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie na základe podania zo dňa 02.10.2018 zamietol. Napokon dodal, že rozsudok doručil pôvodne advokátovi žalovanej, ten podaním, ktorým oznámil ukončenie zastupovania doložil aj generálnu plnú moc, ktorú mu udelila žalovaná zo dňa 26.02.2018 (oprava 4.4.2018), ďalej však konal tak, ako by zastúpenie aj po 05.04.2018 trvalo, keďže bol nahliadať do spisu dňa 18.05.2018 ako právny zástupca žalovanej. Napokon bol rozsudok č.k. 11C/44/2011-147 zo dňa 09.04.2018 doručený do vlastných rúk žalovanej, ktorá si ho dňa 31.10.2018 prevzala.

2. Proti tomuto uzneseniu podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaná, ktorá sa domáhala jeho zrušenia. Uviedla, že je presvedčená, že Okresný súd Bratislava V drzo, schválne a účelovo zmenil zákonného sudcu v danej kauze, zmenil identifikačné znaky daného súdneho konania, a to všetko bez jej súhlasu, aby mohol nezákonným spôsobom a v rozpore s dobrými mravmi vedome pokračovať v protiprávnom konaní voči nej, obídením a nerešpektovaním rozhodnutia Krajského súdu Bratislava v danej veci. Je to vedome protiprávne konanie voči nej organizovanou zločineckou skupinou, a teda je na zváženie, či takéto konanie napĺňa skutkovú podstatu niektorých trestných činov zo strany súdu a žalobcu. Argumentovala, že vydané uznesenie usvedčuje Okresný súd Bratislava V z nedodržiavania zákona, z jeho nekalej činnosti pri rozhodovaní v jej neprospech a zo zjavnej účasti na poškodzovaní jej oprávnených záujmov, v prospech žalobcu. Je podozrivé, prečo súd vyniesol rozhodnutie, ktoré sa zjavne neopiera o zákonom stanovené dôvody, je v príkrom rozpore aj s logikou a dobrými mravmi, keď ona nemohla objektívne vedieť o pojednávaní 09.04.2018, lebo na jej meno a adresu nebola zo súdu nič doručené a neobstojí ani tvrdenie súdu, o doručovaní jej právneho zástupcovi, lebo v danom čase nemala žiadneho právneho zástupcu. Uviedla, že zvažuje vzniesť trestné oznámenie voči postup Okresného súdu Bratislava V na neznámych

páchateľov na Generálnej prokuratúre SR za to, že svojim nezákonným a nemorálnym konaním v tomto konkrétnom prípade napomáha pri snahe okradnúť ju a jej rodina o poslednú strechu nad hlavou v súbehu s krivými obvineniami prekrúcaním skutočnosti, zavádzaním a zámernými klamstvami, ktorých sa súd preukázateľne dopustil. Poukázala na to, že žalobca kúpil polovicu bytu za 4000 eur v konkurze na jej manžela, nevyplatil žiadne dlžoby na byte pri jeho nadobudnutí, tak ako to ukladá zákon a za svoj vlastnícky podiel na tomto byte už dlhodobo neplatí náklady spojené s vlastníctvom nehnuteľnosti tak ako ukladá zákon, čím zadlžuje byt a ohrozuje tak jej strechu nad hlavou exekúciou. Poukázala na podivné praktiky Okresného súdu Bratislava V, keď od doručenia dokumentu jej právnikovi do podateľne súdy uplynula podozrivo dlhá doba, ktorá predstavovala 5 dní, kedy tento dokument podateľne vraj cestoval uvedenej sudkyňi, resp. spisu. Vytykala súdu prvej inštancie, že si nesplnil zákonnú povinnosť a nedoručili jej uznesenie v danej veci zákonným spôsobom, nemohla preto začať plynúť zákonná lehota na odvolanie, či podanie návrhu na zrušenie rozsudku. Súd v tejto veci preukázateľne klame a zavádza v jej neprospech, o uznesení sa dozvedela až z listovej zásielky o upovedomení začatia exekúcie doručenej 28. 09. 2018. V zákonom stanovenej lehote podala návrh na zastavenie exekúcie 02. 10. 2018, odvolanie podala v zákonnej lehote 02.11.2018 prostredníctvom podateľne, čím splnila zákonný termín podania opravného prostriedku proti uzneseniu a nie je pravdou, že podala návrh po márnom uplynutí lehoty .

3. Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovanej uviedol, že v súlade s § 92 ods. 3 C.s.p. bol zánik právneho zastupovania žalovanej v tomto konaní účinný voči súdu až 05.04. 2018, a teda žalovaná mala v súdnom konaní prostredníctvom svojho právneho zástupcu riadne doručené predvolanie na pojednávanie 09. 04. 2018, ktorého sa bez ospravedlnenia nezúčastnila. Súd prvej inštancie riadne konal so žalovanou, keď do momentu oznámenia ukončenia právneho zastupovania doručoval všetky dokumenty, vrátane predvolania, právnomu zástupcovi žalovanej, následne sa žalovaná mala zúčastniť pojednávania 09. 04. 2018 osobne, čo však bez ospravedlnenia nespravila, a preto súd správne vydal rozsudok pre zmeškanie. Zdôraznil, že k dnešnému dňu žalovaná neuviedla akýkoľvek ospravedlniteľný dôvod, ktorým by ospravedlnila svoju neprítomnosť na pojednávaní, za svoju neúčast' na pojednávaní viní súd, ktorý však pri vydávaní rozsudku pre zmeškanie nepochybil, nemôže byť na ťarchu súdu ani na jeho ťarchu, že sa žalovaná dobrovoľne rozhodla nezúčastniť pojednávania. Mal za to, že námietkou ohľadne zohľadnenia právneho názoru Krajského súdu v Bratislave by sa nemal zaoberať súd v tomto odvolacom konaní, v ktorom by mal skúmať iba podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie. Z dôvodu právnej istoty však poznamenal, že na pojednávaní bol vypočutý, potvrdil, že sa domáhal užívania bytu, predložil výzvy, v zmysle ktorých sa domáhal užívania bytu, predložil aj návrh žalovanej na predbežné opatrenie, ktorý bol zamietnutý, a teda bolo jednoznačne preukázané, že všetky predpoklady pre priznanie žalovaného nároku, tak ako boli požadované Krajským súdom v Bratislave, splnil, keďže sa domáhal prístupu do bytu. Stotožnil sa so záverom súdu prvej inštancie, že k porušeniu práv žalovanej nedošlo, z hľadiska C.s.p. žalovaná vedela o nariadenom pojednávaní a neuviedla žiaden ospravedlniteľný dôvod, pre ktorý sa pojednávania nezúčastnila. Z uvedených dôvodov navrhol napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdiť.

4. Písomným podaním zo dňa 28.08.2019 sa žalovaná vyjadrila ku klamstvám, fabuláciám a nezmyslom žalobcu.

5. Odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v medziach dôvodov podaného odvolania (§ 379 a § 380 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné.

6. V preskúmvanej veci venoval súd prvej inštancie náležitú pozornosť všetkým tvrdeniam žalovanej, ktorými odôvodňovala svoj návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie a dôkladne vysvetlil, prečo nepovažoval ňou uvádzané dôvody za ospravedlniteľné. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia podrobne zdôvodnil svoj postup a uviedol dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie založil ako po stránke skutkovej, tak aj po právnej stránke, dôkladne sa vysporiadal so všetkými podstatnými skutočnosťami a relevantnými argumentmi žalovanej. Odvolanie žalovanej nie je spôsobilé; z hľadiska ňou uplatňovaných odvolacích dôvodov a ich obsahového vymedzenia; spochybniť správnosť záverov súdu prvej inštancie a v odvolacom konaní neboli zistené; a ani procesne účinným spôsobom uplatnené; také nové rozhodujúce skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mali za následok zmenu skutkového stavu alebo by spochybňovali správnosť právnych záverov, na ktorých súd

prvej inštancie založil svoje rozhodnutie. Žalovaná vo svojom odvolaní už len zopakovala svoje námietky a argumenty prednesené pred súdom prvej inštancie, ktorý sa v odôvodnení svojho rozhodnutia náležite vysporiadal s tým, prečo na ne neprihliadol, a jeho rozhodnutie možno považovať v tomto ohľade za vyčerpávajúce a presvedčivé. Súd prvej inštancie sa v rámci predmetného konania správne vysporiadal s otázkou splnenia predpokladov pre zrušenie rozsudku pre zmeškanie so zreteľom na všetky relevantné skutočnosti danej veci a po dôkladnej úvahe vydal svoje rozhodnutie v súlade s platnou právnou úpravou. So zreteľom na uvedené sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s dôvodmi uvedenými v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, tieto si osvojuje v celom rozsahu a v podrobnostiach na ne odkazuje. S poukazom na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil, napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p.

7. Podľa § 3 ods. 3, ods.4 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch, zákonný sudca je sudca, ktorý vykonáva funkciu sudcu na príslušnom súde a bol určený v súlade so zákonom a s rozvrhom práce na konanie a rozhodovanie o prejednávanej veci. Ak súd rozhoduje v senáte, zákonnými sudcami sú všetci sudcovia určení podľa rozvrhu práce na konanie a rozhodovanie v senáte. Účastník konania alebo strana v konaní, v ktorom rozhoduje súd v senáte, nemá právo na vopred určeného sudcu spravodajcu. Zákonným sudcom je aj sudca určený podľa odseku 4. Zmenu v osobe zákonného sudcu možno vykonať len v súlade so zákonom a s rozvrhom práce.

8. Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva týkajúcej sa práv zaručených čl. 6 ods. 1 Dohovoru vyplýva, že zákonnosť súdu musí byť okrem iného založená na jeho zložení. Súd zriadený zákonom musí byť teda obsadený zákonným spôsobom (napr. rozsudok ESĽP vo veci *Buscarini v. San Marino* zo 4. mája 2000).

9. Zo stabilnej judikatúry ústavného súdu vyplýva, že za zákonného sudcu treba považovať sudcu, ktorý spĺňa zákonom určené predpoklady na výkon sudcovskej funkcie, bol natrvalo alebo dočasne pridelený na výkon funkcie k určitému súdu, jeho funkcia nezanikla a bol určený na prerokovanie konkrétnej veci v súlade s rozvrhom práce súdu. Inak vyjadrené, zákonným sudcom je sudca (samosudca alebo člen senátu) miestne, vecne a funkčne príslušného súdu, ktorý má vo veci konať podľa rozvrhu práce prijatého v súlade so zákonom.

10. Zásada zákonného sudcu predstavuje v právnom štáte jednu zo základných garancií nezávislého a nestranného rozhodovania súdu a sudcu. Táto zásada je ústavnou zárukou pre každého účastníka konania, že v jeho veci bude rozhodovať súd a sudcovia, ktorí sú na to povolaní podľa vopred známych pravidiel, ktoré sú obsahom rozvrhov práce upravujúcich pridelovanie súdnych prípadov jednotlivým sudcom tak, aby bola zachovaná zásada pevného pridelovania súdnej agendy a aby bol vylúčený (pre rôzne dôvody a rozličné účely) výber súdov a sudcov "ad hoc" (m. m. I. ÚS 239/04, IV. ÚS 257/07). Rozhodovanie veci zákonným sudcom (aj súdom) je tak základným predpokladom na naplnenie podmienok spravodlivého procesu (IV. ÚS 345/09).

11. Prvoradým účelom základného práva na zákonného sudcu vyplývajúceho z čl. 48 ods. 1 Ústavy SR je zabrániť tomu, aby súd, ktorý má konkrétnu vec prerokovať a rozhodnúť, bol obsadený spôsobom, ktorý by sa dal označiť za svojvoľný alebo prinajmenšom za účelový.

12. Preskúmaná vec bola pôvodne pridelená zákonnej sudkyňi JUDr. Monike Blahutiakovej. V dôsledku personálnych zmien na Okresom súde Bratislava V bola v roku 2017 prijatá Zmena rozvrhu práce pod č. 14, s účinnosťou od 24.05.2017, pod Spr. 3685/2016, podľa ktorej Mgr. Eva Vallová nastúpila ako sudkyňa v odd. 11C po sudkyňi JUDr. Monike Blahutiakovej. V predmetnej veci tak bola vec prejednávajúca sudkyňa Mgr. Eva Vallová určená v súlade s rozvrhom práce okresného súdu. Vzhľadom na uvedené nedošlo k odňatiu danej veci zákonnému sudcovi, a preto nebolo porušené právo strán na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy SR. So zreteľom na uvedené žalovanou namietaný odvolací dôvod týkajúci sa nesprávneho obsadenia súdu neobstojí.

13. V prípade vydania rozsudku pre zmeškanie ak sa žalovaný nedostavil na pojednávanie (§ 274 C.s.p.), nie je na úvahe konajúceho súdu, či rozsudok pre zmeškanie žalovaného vydá, a preto ak žalobca; prítomný na pojednávaní; podá návrh na vydanie rozsudku pre zmeškanie a sú na tomto pojednávaní splnené všetky zákonom stanovené podmienky, rozhodne súd rozsudkom pre zmeškanie.

Z ustanovenia § 274 C.s.p. nevyplýva, že rozsudok pre zmeškanie nie je možné vydať po vykonaní dokazovania a ani to, že by ho bolo možné vydať len na prvom pojednávaní vo veci. Rozsudok pre zmeškanie je tak sankciou za pasivitu žalovaného v kontradiktórnom spore, za nedostavenie sa na nariadené pojednávanie, keď žalovaný subjektívne, napriek tomu že mohol, vo veci nekoná, nemá o pojednávanie záujem, a preto je namieste sankcionovať ho rozsudkom pre zmeškanie. Kontumačný rozsudok v tomto prípade vychádza z domnienky, že žalovaný si v konaní neuplatňuje svoje právo byť prítomný na pojednávaní, hoci mu to bolo zo strany konajúceho súdu umožnené, nemá záujem aktívnej účasti v konaní, a možno tak na základe tejto jeho pasivity dôvodne predpokladať pravdivosť tvrdení protistrany (žalobcu).

14. Z právnej úpravy rozsudku pre zmeškanie možno dovodiť, že v odvolaní proti rozsudku pre zmeškanie žalovaného vydaného podľa § 274 C.s.p. možno argumentovať len tým, že neboli splnené formálne podmienky uvedené pod písm. a) a b) cit. ust. V rámci preskúmania rozsudku pre zmeškanie na základe odvolania sa nemožno v odvolacom konaní zaoberať tým, či možno rozsudok pre zmeškanie zrušiť z ospravedlniteľných dôvodov postupom podľa § 277 ods. 2 C.s.p. Na druhej strane v odvolaní proti zamietnutiu návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie nemožno namietat' nesplnenie zákonných predpokladov na vydanie rozsudku pre zmeškanie podľa § 274 C.s.p., a odvolací súd môže preskúmať len žalovaným tvrdené dôvody, pre ktoré bol nečinný a primeranosť uloženia mu sankcie za túto nečinnosť.

15. Nakoľko zákon definíciu pojmu ospravedlniteľného dôvodu neupravuje, ide v ust. § 277 ods. 2 C.s.p. o právnu normu s neurčitou hypotézou, a preto je na úvahe súdu, s ohľadom na okolnosti prípadu, túto hypotézu vymedziť. Podľa názoru odvolacieho súdu za ospravedlniteľný dôvod, pre ktorý sa žalovaný nedostavil na pojednávanie, možno považovať takú prekážku, ktorá mu objektívne bránila účasti, ktorá tak vznikla nezávisle na jeho vôli, žalovaný sám túto prekážku nevyvolal, jej vznik a trvanie nebolo v jeho silách ovplyvniť a nebolo možné od neho ani spravodlivo požadovať jej vznik predvídať či jej trvanie odvrátiť. Z uvedeného vyplýva, že ide o udalosť nepredvídateľnú, neočakávanú, neodvrátiťelnú, náhle vzniknutú bez jeho zavinenia (ochorenie, úraz, úmrtie v rodine, živelná udalosť, dopravná situácia na ceste a pod.). Pokiaľ je však takouto prekážkou subjektívna okolnosť, teda žalovaným zavinená (omyl, nedorozumenie, technicko-organizačné záležitosti a pod.), je potrebné zvážiť všetky ostatné okolnosti prípadu vo väzbe na posúdenie, či nemožno rozsudok pre zmeškanie ako sankciu (trest) za nečinnosť odpustiť, a teda či sa vo vzťahu k závažnosti dôvodov zmeškania a intenzite porušenia povinnosti žalovaným javí ako primeraná sankcia, a či je namieste uprednostniť záujem jednej strany na rýchlom a efektívnom rozhodnutí civilného sporu v súlade s princípom procesnej ekonómie (čl. 17 C.s.p.) pred právom na súdnu ochranu (čl. 1 C.s.p.) protistrany, ktorá opomenula svoju povinnosť a svojou vlastnou nebalosťou nevyužila právo účasti na pojednávaní.

16. V preskúmanej veci z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, že súd prvej inštancie nepovažoval dôvody, pre ktoré sa žalovaná nedostavila na pojednávanie, za ospravedlniteľné preto, že na pojednávanie bola riadne a včas predvolaná prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Mal za to, že neúčast' žalovanej na pojednávaní sa týkala okolností, ktoré vznikli vlastným pričinením žalovanej, resp. jej právneho zástupcu, ktorý v súvislosti s ukončením zastupovania žalovanej zostal nečinný.

17. Odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie zastáva názor, že za ospravedlniteľný dôvod neprítomnosti žalovanej na pojednávaní nemožno považovať ukončenie zastupovania žalovanej jej právnym zástupcom po tom, ako mu bolo riadne a včas doručené predvolanie na pojednávanie a ani skutočnosť, že právny zástupca žalovanej neuskutočnil v súvislosti s ukončením zastupovania nevyhnutné úkony na ochranu jej práv, a teda nepožiadal o odročenie pojednávania, neospravedlnil neúčast' žalovanej na pojednávaní a ani ju neupovedomil o nariadenom termíne pojednávania. Ako na to správne poukázal súd prvej inštancie žalovaná bola prostredníctvom svojho právneho zástupcu riadne a včas predvolaná na pojednávanie a je bez významu, že jej právny zástupca požiadal o doručenie predvolania na adresu žalovanej ako aj to, že žalovaná očakávala, že predvolanie na pojednávanie bude doručené na jej adresu. Nedôvodne preto žalovaná vytyka súdu prvej inštancie, že jej nezaslal predvolanie na pojednávanie, keď upovedomiť ju o termíne pojednávania mal jej právny zástupca, ktorému bolo predvolanie na pojednávanie doručené ešte pred tým, ako účinne oznámil súdu ukončenie právneho zastupovania žalovanej v konaní. Hoci z podania právneho zástupcu

žalovanej zo dňa 05.04.2018 vyplýva, že žalovanú nezastupuje, následne ním bolo predložené jeho plnomocenstvo na zastupovanie žalovanej s dátumom 26.02.2018 a 4.4.2018) a dňa 18.05.2018 tento právny zástupca nahliadol do spisu. v konaní (oprava)

18. S odvolaním sa na zákon o advokácii možno konštatovať, že išlo výlučne o okolnosti na strane žalovanej týkajúce sa jej právneho zastupovania zvoleným advokátom. Nešlo o vážne dôvody a ani také, ktoré by predstavovali neprekonateľnú prekážku pre účasť na pojednávaní. U právneho zástupcu žalovanej bolo možné rozumne predpokladať informovanie žalovanej o nariadenom termíne pojednávania a ukončenie právneho zastúpenia nepredstavuje pre stranu neprekonateľnú prekážkou jej účasti na pojednávaní.

19. Hoci aj tieto subjektívne prekážky na strane žalovanej môžu za istých okolností výnimočne odôvodňovať odpustenie sankcie v podobe rozsudku pre zmeškanie, z týchto okolností však musí byť zrejma skutočná snaha žalovanej, resp. jej právneho zástupcu, o splnenie si povinnosti. Žalovaná v podanom odvolaní nevyjadrila "lútosť" nad zmeškaním pojednávania, pre ktorú by prichádzalo do úvahy "odpustenie" sankcie. Z celkového postoja žalovanej v konaní a spôsobu vedenia jej procesnej obrany možno nadobudnúť presvedčenie, že žalovaná je vedená snahou oddialiť konečné rozhodnutie vo veci na úkor rýchlej a účinnej ochrany práv uplatňovaných žalobcom. Žalovaná v podanom odvolaní neuviedla žiadne také relevantné skutočnosti, z ktorých by bolo zrejme, že vynaložila úsilie po ukončení právneho zastúpenia, aby sa o termíne pojednávania dozvedela a že napriek jej snahe nastali dôvody, pre ktoré bola táto jej snaha zmarená. Len samotný predmet konania, uplatňovaný žalobný nárok či okolnosti, za ktorých žalobca nadobudol spoluvlastnícky podiel a jeho správanie pred začatím konania, dôvod na odpustenie trestu nezakladajú.

20. Žalovaná neuviedla žiaden ospravedlniteľný dôvod jej neúčasti na pojednávaní a svoju argumentáciu postavila na tvrdení, že jej nebolo doručené predvolanie na pojednávanie. V tomto smere však ide o formálnu podmienku vydania rozsudku pre zmeškanie, ktorej nesplnenie žalovaná mohla namietať jedine v odvolaní proti rozsudku pre zmeškanie. V tomto odvolacom konaní neprináleží odvolaciemu súdu preskúmať splnenie zákonných predpokladov vydania rozsudku pre zmeškanie. Súd prvej inštancie správne posúdil aj otázku včasnosti podania návrhov na zrušenie rozsudku pre zmeškanie žalovanou, keď vychádzal z jej vedomosti o vydaní rozsudku pre zmeškanie v exekučnom konaní, a nie od jeho doručenia žalovanej.

21. Písomným podaním zo dňa 02.11.2018, ktorým žalovaná podala návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, zároveň podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie proti rozsudku pre zmeškanie v časti výroku o trovách konania, a to z dôvodu, že žalobcovi nevznikol nárok na ich úhradu. Žalobca považoval výrok o náhrade trov konania za správny a navrhol odvolanie žalovanej v tejto časti zamietnuť (odmietnuť). Vzhľadom na uvedené odvolací súd preskúmal aj výrok rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým rozhodol o náhrade trov konania a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné.

22. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Uvedené ustanovenie vyjadruje zásadu zodpovednosti za výsledok sporového konania, ktorá sa prejavuje tak, že neúspešná strana sporu je povinná nahradiť v spore úspešnej strane trov konania, ktoré úspešnej strane vznikli. Náhrada trov konania je obmedzená na náhradu všetkých trov vynaložených na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva.

23. V podanom odvolaní žalovaná neuviedla žiadne také skutočnosti, ktoré by spochybňovali správnosť výroku rozsudku súdu prvej inštancie o priznaní náhrady trov konania žalobcovi a dôvod na iné rozhodnutia o náhrade trov konania nazakladajú ani skutočnosti, pre ktoré sa žalovaná domáhala zrušenia rozsudku pre zmeškania návrhom podľa § 277 C.s.p. Vzhľadom na uvedené odvolací súd napadnutý rozsudok pre zmeškanie vo výroku o náhrade trov konania ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 C.s.p.

24. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. a žalobcovi, ktorý mal v odvolacom konaní úspech, priznal proti žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne

súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

25. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).